

ผลการสอนภาษาจีนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบ ที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูด
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

THE EFFECTS OF TEACHING CHINESE BY USING VIDEO ON LISTENING AND
SPEAKING ABILITIES OF MATTAYOM ONE STUDENTS

ประภาพร แสงงาม

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, qiliang_joyce@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการฟังก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาจีน 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาจีน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ของโรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1 ห้องเรียนรวม 40 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน โดยใช้วีดิทัศน์ประกอบจำนวน 6 แผน มีคุณภาพในระดับเหมาะสมมาก 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังวิชาภาษาจีน ซึ่งเป็นข้อสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.67 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.74 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.43 3) แบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการพูดภาษาจีนมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 3 ข้อ มีค่าความสอดคล้องของเนื้อหาเท่ากับ 0.89 และมีค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน เท่ากับ 0.90

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาจีนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบมีความสามารถ ในการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาจีนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบมีความสามารถ ในการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การสอนภาษาจีนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบ, ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน

ABSTRACT

The purpose of this research study were to 1) to compare the listening proficiency of Mattayom one students before and after studying Chinese through video for teaching, and 2) to compare speaking proficiency before and after studying Chinese through video for teaching.

The subjects of this study selected by cluster sampling were 40 Matthyom one students studying the second semester of 2017 at Nongyasaiwitthaya school, Nongyasai, Suphanburi. The research instruments were (1) Chinese 6 lesson plans using video for teaching with high quality, (2) 30 Chinese listening test items of 4 multiple choice questions with the level of difficulty between 0.47-0.67, the level of discrimination between 0.29-0.74, and the reliability at 0.43, and (3) 3 ability assessment test items of 5 scales with the reliability coefficient of content at 0.89, and the reliability coefficient of exposure assessors' rating at 0.90

The results showed that:

1. Matthyom one students who studied Chinese through video for teaching had higher listening proficiency at the significance level 0.05
2. Matthyom one students who studied Chinese through video for teaching had higher speaking proficiency at the significance level 0.05

Keywords: Teaching Chinese by using video media, Listening and Speaking ability

1. บทนำ

ในการพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศมีบทบาทสำคัญในชีวิตของคนไทยอย่างมาก กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าว จึงส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน และเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในสังคมเศรษฐกิจ ความรู้ มีความรู้ ภาษาจีน สามารถสื่อสาร แสวงหาความรู้ และใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, ออนไลน์) โดยจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนขึ้นในสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถาบันเอเชียศึกษา, ศูนย์จีนศึกษา, 2551, น. 34) การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยโดยทั่วไป เน้นการท่องจำ การอ่าน คัดเขียน วิธีการสอนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนขาดเทคนิคการสอนดึงดูดให้ผู้เรียนตั้งใจ และสนใจในการเรียนภาษาจีน ซึ่งไม่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการนำไปใช้ในชีวิตจริง (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถาบันเอเชียศึกษา, ศูนย์จีนศึกษา, 2551, น. 23) และที่ผ่านมาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรายวิชาภาษาจีน และพฤติกรรมการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ นอกจากนี้การเรียนการสอนภาษาจีนยังคงมีปัญหาหลายประการ ได้แก่ 1.ปัญหาด้านการรับรู้ คือนักเรียนไม่สามารถจดจำคำศัพท์ได้ ไม่สามารถจับใจความสำคัญในการสื่อสาร 2.ปัญหาด้านการนำไปใช้ เป็นการที่นักเรียนเข้าใจคำศัพท์แต่ไม่สามารถสื่อสารกับผู้สนทนาได้ ขาดความมั่นใจ ความกล้าแสดงออก ออกเสียงภาษาจีนไม่ถูกต้อง เกิดความสับสนในเรื่องที่สนทนา อาจเกิดความไม่ชัดเจนในการสื่อสารและ 3.ครูขาดสื่อการสอนที่มีความเหมาะสม และสื่อการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน (รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน, 2559) การเรียนการสอนภาษาจีนส่วนใหญ่ จึงจำเป็นต้องมีจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาจีน สามารถใช้ภาษาจีนเพื่อ

สื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งในการสื่อสารภาษาจีนจำเป็นต้องออกเสียงให้ถูกต้อง จึงจะสามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้ หากออกเสียงภาษาจีนผิดไปเล็กน้อยจะทำให้ความหมายเปลี่ยนไปทันที (สื่อ ยี่, 2551, น. 3) ด้านทักษะการฟังและการพูดจึงมีความสำคัญ และควรพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดศรัทธา เพราะเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่ทักษะการอ่านและการเขียน การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ควรมีกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วม และทำให้เกิดความสนใจในบทเรียน (มณฑา คุ่มอ่อน, 2551, น.4) จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการ และแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ วัสดุทัศนประกอบมาใช้ โดยวัสดุทัศนเป็นสื่อการสอนที่นำเสนอทั้งภาพ และเสียงในเวลาเดียวกัน สามารถหยุดเสียงและภาพให้ช้าลงหรือเร่งให้เร็วขึ้นได้ เป็นการจำลองสถานการณ์จริง เหตุการณ์ บุคคลบนจอภาพ นำเสนอข้อมูลที่ทันสมัย เป็นการจูงใจในลักษณะพิเศษสามารถสร้างจินตนาการแก่นักเรียนได้ดี สามารถดึงดูดความสนใจให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจดจ่ออยู่กับภาพเคลื่อนไหวให้เกิดความบันเทิงที่หลากหลาย ดังนั้น วัสดุทัศนจึงเป็นส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างลึกซึ้ง และคุ้นเคยกับสำเนียงที่แท้จริง ทั้งนี้ การออกเสียง การเน้นคำหนักเบา การเชื่อมเสียง และอัตราความเร็วที่เป็นธรรมชาติของเจ้าของภาษา นำไปสู่การฝึกการฟังและการพูดจากภาพยนตร์ ละคร การ์ตูน ข่าว จากโทรทัศน์ หรือวิดีโอด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนได้เรียน และมีโอกาสเรียนรู้วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิตของเจ้าของภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (จิณพัฒน์ อุทธิยา, และพัชรารักษ์ อื่นอานา ,2551,น.6-7) และจากการศึกษาผลการวิจัยของ วิทยา โกวิท (2557) ได้ทำการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยมีวัสดุทัศนประกอบการเรียน การสอนของนักเรียนหลังจากการทดสอบสูงกว่าก่อนการทดสอบ และสุวรรณรัช สวาสดิ (2555) ความสามารถด้านการพูดระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอน โดยใช้วัสดุทัศนประกอบและการสอนแบบปกติ ปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วัสดุทัศนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ ส่วน พัชรา ทองแพง,แวนนภากลีบจำปี และศิริกุล ตระกูลศิลป์ (2553) ได้วิจัยพบว่านักเรียนทุกคนหลังได้รับการเรียนโดยใช้วัสดุทัศนประกอบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน มีคะแนนความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น จากที่กล่าวมานี้ วัสดุทัศนประกอบการสอนช่วยนำเอาสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมกับนักเรียน สื่อการเรียนมีลักษณะเป็นสื่อประสม และใช้กิจกรรมที่หลากหลายเป็นสื่อในการเรียนการสอน จากสาเหตุในข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำวัสดุทัศนจากรายการ 汉语会话 301 句 (Conversation Chinese 301) ของมหาวิทยาลัยภาษา และวัฒนธรรมปักกิ่ง มาใช้ประกอบการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะช่วยพัฒนาการเรียนการสอนทางด้านภาษาจีน แก้ไขปัญหาและส่งเสริมความสามารถในการการฟัง และการพูดภาษาจีนดังกล่าวได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการสอนภาษาจีน โดยใช้วัสดุทัศนประกอบ ที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วัสดุทัศนประกอบการสอนภาษาจีน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วัสดุทัศนประกอบการสอนภาษาจีน

3. การดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 280 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ห้อง โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 3 ฉบับ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบ
2. แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาจีน
3. แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน

ขั้นตอนหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

1. สร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญใช้ประกอบการประเมิน
2. นำแผนการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
3. วิเคราะห์คุณภาพ โดยนำความคิดเห็นจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เมื่อประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว พบว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.19 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยผู้เชี่ยวชาญ (S.D.) เท่ากับ 0.21 แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขแล้วไปปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การหาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาจีน

1. สร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาจีน เพื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน
2. นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาจีน ที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข
3. นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาจีน ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อสอบ ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ไว้ใช้
4. นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาจีนที่ผ่านการตรวจสอบเรียบร้อยแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ครั้ง จากนั้นหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) และหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบ ได้ค่าระหว่าง 0.41 – 0.67 และค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.29 – 0.74 แล้วคัดเลือกไว้ใช้ จำนวน 30 ข้อ

5. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ 30 ข้อ ไปจัดพิมพ์แล้วนำไปทดลอง

การหาคุณภาพของแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน

1. สร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน เพื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน
2. นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยพิจารณาคำนวณหาค่าความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา

3. นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วคัดเลือกรายการประเมิน ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป

4. นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน นำมาปรับแก้ไขและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูด จำนวน 3 ประเด็น โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

1. การออกเสียง หมายถึง การเปล่งเสียงตามระบบการถอดเสียงภาษาจีนมาตรฐาน โดยการผสมเสียงคำศัพท์ การผันเสียง การกลายเสียง ออกเสียงเบา และพยางค์เสริมท้ายด้วยเสียง er

2. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการพูดประโยคจากแบบฟอร์มที่กำหนดโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์

3. ความสามารถในการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ หมายถึง ผู้พูดสามารถตอบโต้ด้วยภาษาที่สามารถเข้าใจได้ และถูกต้องตามสถานการณ์ และสอดคล้องเชื่อมโยงกับเรื่องที่สนทนา

5. นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนไปทดสอบกับนักเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Rating Agreement Index: RAI) โดยมีผู้ประเมิน 2 คน คือผู้วิจัย และผู้มีประสบการณ์ จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน ค่าเท่ากับ 0.90 มีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินอยู่ในขั้นใช้ได้

6. จัดพิมพ์แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน โดยมีเกณฑ์การประเมินพฤติกรรม จำนวน 3 ประเด็น เพื่อนำไปประเมินกับนักเรียน จำนวน 40 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาจีน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและตรวจสอบแล้ว จำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน โดยใช้เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม จำนวน 3 ประเด็น นำมาตรวจและแปลค่าเป็นคะแนนเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ทดลองสอนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้วีดิทัศน์ประกอบ ที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูด ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น จำนวน 6 แผน ใช้เวลาทั้งหมด 12 ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และตรวจสอบแล้ว จำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินความสามารถในการพูด โดยใช้เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม จำนวน 3 ประเด็น ฉบับเดิม แล้วบันทึกผลคะแนนไว้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

4. นำคะแนนแบบทดสอบความสามารถในการฟัง และแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน มาดำเนินการวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนภาษาจีนโดยใช้วิธีทัศน์ประกอบ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังก่อนและหลังเรียน มาตรวจให้คะแนน แล้วบันทึกผลของนักเรียนรายบุคคล

1.2 นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละระดับพฤติกรรมทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

1.3 ศึกษาความแตกต่างของคะแนนในแต่ละระดับพฤติกรรมการฟัง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test for dependent samples) กรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว

1.4 แปลความหมายของผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 1

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนภาษาจีนโดยใช้วิธีทัศน์ประกอบ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียน มาตรวจให้คะแนน แล้วบันทึกผลของนักเรียนรายบุคคล

2.2 นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละระดับพฤติกรรมทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

2.3 ศึกษาความแตกต่างของคะแนนในแต่ละระดับพฤติกรรมการพูดภาษาจีน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test for dependent samples) กรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว

2.4 แปลความหมายของผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 2

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ สรุปผลการวิจัยตามสมมติฐานของการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาจีน โดยใช้วิธีทัศน์ประกอบ มีความสามารถในการฟังภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาจีน โดยใช้วิธีทัศน์ประกอบ มีความสามารถในการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาจีนโดยใช้วิธีทัศน์ประกอบได้

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาจีนก่อน และหลัง เรียนภาษาจีน โดยใช้วิธีทัศน์ประกอบ โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาจีน ฉบับเดียวกันกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน แล้วนำผลไปเปรียบเทียบโดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ กรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว ในแต่ละระดับพฤติกรรมการฟังภาษาจีน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีทัศนประกอบการสอนภาษาจีน

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	40	8.25	2.12	28.92
หลังเรียน	40	19.00	2.74	

*t(.05,1.684), df=40-1

จากตารางที่ 1 พบว่า การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนหลังเรียน มีเฉลี่ย เท่ากับ 19.00 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 8.25 ซึ่งคะแนนหลังเรียนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นกว่าคะแนนก่อนเรียน 10.75 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาจีน โดยใช้วิธีทัศนประกอบการมีความสามารถในการฟังภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาจีน โดยใช้วิธีทัศนประกอบการได้

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความสามารถในการพูดก่อนและหลัง โดยใช้วิธีทัศนประกอบการสอนภาษาจีน โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนฉบับเดียวกันกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน แล้วนำผลไปเปรียบเทียบโดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ กรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว ในแต่ละระดับพฤติกรรมการพูดภาษาจีน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีทัศนประกอบการสอนภาษาจีน

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	40	8.87	0.21	28.92
หลังเรียน	40	12.85	0.16	

*t(.05,1.684),df=40-1

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนหลังเรียน มีเฉลี่ย เท่ากับ 12.85 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 8.87 ซึ่งคะแนนหลังเรียนค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นกว่าคะแนนก่อนเรียน 3.98 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาจีน โดยใช้วิธีทัศนประกอบการมีความสามารถในการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การอภิปรายผล

ผลการสอนภาษาจีนโดยใช้วิธีทัศนประกอบการ ที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบ มีผลคะแนนความสามารถในการฟังภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้ความสามารถในการฟังภาษาจีน มีค่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 10.75 นั่นเพราะว่า วิธีการสอนภาษาจีนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนช่วยให้นักเรียนได้รับรับชมทั้งภาพและเสียง ให้นักเรียนได้สัมผัสกับภาษาเป้าหมายในบริบทที่เป็นธรรมชาติ สามารถรับชมในสถานการณ์ที่เสมือนจริง ประกอบกับนักเรียนได้รับการฝึกการฟังอย่างเป็นขั้นตอนตามวิธีการสอนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบ ทั้ง 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นก่อนการชมวีดิทัศน์ (Pre-viewing stage) เป็นการเตรียมผู้เรียนโดยการนำประสบการณ์เดิมของผู้เรียนออกมาใช้กระตุ้นให้ผู้เรียนให้เกิดความสนใจในเรื่องที่จะชมนำเสนอคำศัพท์ที่ผู้เรียนจะได้ฟังซึ่งผู้สอนจะบอกสถานการณ์ในเรื่องที่จะชมแล้วให้ผู้เรียนคาดการณ์เนื้อหาที่จะเกิดขึ้น สิ่งที่จะเห็นในภาพเหตุการณ์และคำพูดที่จะได้ยิน 2. ขั้นการชมวีดิทัศน์ (Viewing stage) เป็นขั้นตอนที่ช่วยผู้เรียนในขณะที่ชมภาพเหตุการณ์ โดยการจัดกิจกรรมที่เริ่มจากการถามเกี่ยวกับสถานการณ์โดยทั่วไป แล้วความสัมพันธ์กันของสถานการณ์ ในขั้นชมวีดิทัศน์นี้ ผู้วิจัยให้นักเรียนชมวีดิทัศน์ 3 ครั้ง ครั้งที่ 1) เปิดภาพ ปิดเสียง ขั้นตอนนี้ให้นักเรียนดูภาพสถานการณ์แล้ว สังเกตว่าวีดิทัศน์ที่ได้รับชมเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นที่ใด ผู้สนทนากำลังสนทนากันเรื่องใด จากนั้นให้นักเรียนอภิปรายกัน ครั้งที่ 2) ปิดภาพ เปิดเสียง ขั้นตอนนี้ให้นักเรียนฟังเสียงสนทนา โดยครูปิดภาพเหตุการณ์ในวีดิทัศน์ไว้ เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังบทสนทนาที่เกิดขึ้นในวีดิทัศน์ จากนั้นให้นักเรียนอภิปรายกันว่าเสียงสนทนาที่ได้ยินนั้น เป็นการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง ครั้งที่ 3) เปิดทั้งภาพและเสียง ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยเปิดภาพสถานการณ์ เสียงสนทนาและบทสนทนาที่บรรยายได้ภาพให้นักเรียนรับชม 3. ขั้นหลังการชมวีดิทัศน์ (Post-viewing stage) เป็นขั้นที่จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา เช่น การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงความคิดเห็น เป็นต้น หลังจากที่ได้รับชมทั้ง 3 ครั้งแล้วนักเรียนจะได้อภิปรายสถานการณ์ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งฝึกสนทนาจากวีดิทัศน์ที่ได้รับชม

อย่างไรก็ตามวิธีการสอนภาษาโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียน มีความสามารถในการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ยูพิดี หินเชาว์ (2550) ซึ่งทำการวิจัย เรื่อง การใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ชั้นสูงชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี พบว่า หลังการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนนักศึกษา มีความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับ รัตติกาล ชำนาญยา (2552) ได้ทำวิจัย เรื่อง การใช้วีดิทัศน์รายการคริส ดิลิเวอรี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนระดับก้าวหน้า ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 หลังจากได้รับการสอนโดยใช้วีดิทัศน์รายการคริส ดิลิเวอรี ดังนั้นจากที่ได้กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาจีนสูงกว่าก่อนเรียนได้

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบ มีผลคะแนนความสามารถในการพูดภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้ความสามารถในการพูดภาษาจีน มีค่าคะแนนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สวัสดิ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.50 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คุณชื่ออะไร? คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.50 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง งานของคุณยุ่งไหม? คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.60 แผนการ

จัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ท่านทำอะไร? คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.07 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง แนะนำตนเอง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.15 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง วันเกิดของคุณคือเมื่อไร? คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.07 นั้นเพราะว่า วิธีการสอนภาษาจีนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนช่วยให้นักเรียนได้รับรับชมทั้งภาพและเสียง ให้นักเรียนได้สัมผัสกับภาษาเป้าหมายในบริบทที่เป็นธรรมชาติ สามารถรับชมในสถานการณ์ที่เสมือนจริง มีคำบรรยายได้ภาพ สามารถย้อนกลับไปชมหรือฝึกพูดซ้ำไปมาได้ ประกอบกับนักเรียนได้รับการฝึกการพูดอย่างเป็นขั้นตอนตามวิธีการสอนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอน ทั้ง 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1.ขั้นก่อนการชมวีดิทัศน์ (Pre-viewing stage) เป็นการเตรียมผู้เรียนโดยการนำประสบการณ์เดิมของผู้เรียนออกมาใช้กระตุ้นให้ผู้เรียนให้เกิดความสนใจในเรื่องที่จะชมนำเสนอ คำศัพท์ที่ผู้เรียนจะได้ฝึกพูด จากนั้นนักเรียนได้ทำความรู้จักคำศัพท์และประโยคจากการรับชมวีดิทัศน์และฝึกพูดคำศัพท์และประโยค 2. ขั้นการชมวีดิทัศน์ (Viewing stage) เป็นขั้นตอนที่ช่วยผู้เรียนในขณะชมภาพเหตุการณ์ โดยการจัดกิจกรรมที่เริ่มจากการถามเกี่ยวกับสถานการณ์โดยทั่วไป แล้วความสัมพันธ์กันของสถานการณ์ ในขั้นชมวีดิทัศน์นี้ ผู้วิจัยให้นักเรียนชมวีดิทัศน์ และฝึกพูดหลังจากที่ได้ชมวีดิทัศน์ ที่ผู้วิจัยเปิดเสียงภาพสถานการณ์ และเสียงสนทนาที่บรรยายได้ภาพให้นักเรียนรับชม 3. ขั้นหลังการชมวีดิทัศน์ (Post-viewing stage) เป็นขั้นที่จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาแสดงบทบาทสมมติ หลังจากที่ได้รับชมทั้ง 3 ครั้ง แล้วนักเรียนจะได้อภิปรายสถานการณ์ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งฝึกสนทนาจากวีดิทัศน์ที่ได้รับชม จากแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนภาษาโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบ ช่วยส่งผลให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาจีนจากขั้นก่อนชมวีดิทัศน์นักเรียนได้ฝึกพูดเลียนเสียงคำศัพท์ก่อนรับชมวีดิทัศน์ ในขั้นชมวีดิทัศน์นักเรียนสามารถฝึกพูดสนทนาตามสถานการณ์ที่รับชม และสามารถเปิดย้อนกลับไปฝึกพูดได้หลายครั้งตามต้องการ และขั้นหลังชมวีดิทัศน์ นักเรียนจะได้ฝึกสนทนาตามสถานการณ์ที่ได้รับชมจากวีดิทัศน์ โดยสามารถประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่นๆ ได้

อย่างไรก็ตามวิธีการสอนภาษาโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ธนพลธ์ โพธิ์อ่อน(2551) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อ วี ซี ดี พบว่า 1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อวีซีดีที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.22/71.012. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อวีซีดีมีค่าเท่ากับ 0.46 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 46 อีกทั้งยังสอดคล้องกับ วิทยา โกวิท (2557) ได้ศึกษาการใช้วีดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยมีวีดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอนของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ดังนั้นจากที่ได้กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาจีนสูงกว่าก่อนเรียนได้

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องมีบทบาทเป็นผู้สังเกตการณ์เพื่อพัฒนาการ ทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านการฟังและการพูด หากพบว่านักเรียนมีข้อบกพร่องครูผู้สอนควรชี้แนะให้นักเรียน แก้ไขข้อบกพร่องนั้น

1.2 ครูผู้สอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยนำเอาการสอนภาษา โดยใช้ชีวิตทัศนประกอบมาใช้เป็นสื่อ การจัดการเรียนการสอน เพราะการสอนภาษา โดยใช้ชีวิตทัศนประกอบถือเป็นวิธีการสอนภาษาอย่างหนึ่งที่สามารถ พัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเปรียบเทียบระหว่างการสอนภาษาโดยใช้ชีวิตทัศนประกอบกับวิธีการสอนในรูปแบบอื่น ๆ ในเนื้อหาเดียวกัน

2.2 ควรทำการศึกษาการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอ่านและการ เขียน หรือเจตคติต่อการเรียน เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ไปได้ด้วยดีทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณา และเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติพิชญ์ งามนิล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้คำปรึกษาแนะนำในการทวิวิทยานิพนธ์ และเสียสละเวลาในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ดูแลเอาใจใส่ตลอดมาอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ ข้อคิด และข้อเสนอแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ให้สำเร็จลงอย่างถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร ตลอดจนคณะครู โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยาที่ให้การสนับสนุนให้ความสะดวก ในการค้นคว้าข้อมูลเป็นอย่างดี และขอขอบใจนักเรียน โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยาที่ให้ความร่วมมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูล และอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยครั้งนี้ด้วยความเต็มใจ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
บุญชม ศรีสะอาด. (2558). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

พัชรา ทองแพง, แวนภา กลีบจ่าปี และศิริกุล ตรีภูมิตนงค์. (2553). *การใช้สื่อชีวิตทัศนประกอบการเรียนการสอนเพื่อ พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประจัน ตราษฎร์บำรุง จังหวัดปราจีนบุรี*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(ภาษาอังกฤษ). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

ยุพดี หินเนา. (2550). *การใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี*. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). *แนวทางการจัดกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและกา
ค้นคว้า*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

สื่อ ยี่. (2551). *ผลการสอนโดยใช้เกมที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาจีน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์,
นครสวรรค์.

สุวรรณรัช สวาสดิ. (2555). *การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์และการสอนแบบปกติ. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษ
มหาบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)*. มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Kang Yuhua, Lai Sibing. (2006). *Conversational Chinese 301*. Beijing Language & Culture
University Press, China .